

Nr 16.

Ankom till riksdagens kansli den 16 mars 1942 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående fortsatt giltighet av lagen den 31 maj 1940 (nr 473) om förbud i vissa fall mot beviljande av kvarstad eller skingringsförbud.

Genom en den 20 februari 1942 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 59, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade förslag till

L a g

angående fortsatt giltighet av lagen den 31 maj 1940 (nr 473) om förbud i vissa fall mot beviljande av kvarstad eller skingringsförbud.

Häriigenom förordnas, att lagen den 31 maj 1940 om förbud i vissa fall mot beviljande av kvarstad eller skingringsförbud, vilken enligt lag den 9 april 1941 (nr 201) gäller till och med den 30 juni 1942 eller den tidigare dag Konungen bestämmer, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1943 eller den tidigare dag Konungen bestämmer.

I lag den 31 maj 1940 (nr 473) har föreskrivits, att kvarstad eller skingringsförbud ej må beviljas, då sökanden och hans motpart äro medborgare i främmande stater, som äro i krig med varandra, och ingen av parterna äger hemvist här i riket. Med utländska medborgare jämställas utländska juridiska personer. Kvarstad eller skingringsförbud må ej heller beviljas, därest sökanden grundar sin rätt på överlåtelse som kan antagas hava tillkommit för att kringgå förstnämnda bestämmelse. Lagen äger enligt lag den 9 april 1941 (nr 201) giltighet till och med den 30 juni 1942 eller den tidigare dag Konungen bestämmer.

I propositionen uttalar *departementschefen*, att då ifrågavarande bestämmelser torde böra bibehållas så länge stormaktskriget pågår, lagens giltighetstid synes böra förlängas, förslagsvis till och med den 30 juni 1943, med rätt för Kungl. Maj:t att tidigare sätta lagen ur kraft.

Lagrådet har lämnat det upprättade lagförslaget utan erinran.

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag *Utskottet*,
och får alltså hemställa,

att förevarande proposition, nr 59, måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 16 mars 1942.

På första lagutskottets vägnar:

K. SCHLYTER.

Närvarande: se under utskottets utlåtande nr 12.
